

**Καί ὁμως, ἐκεῖ ἦρθε
ὁ «Ἄρχων τῆς εἰρήνης»!**

Ἦν ὥρα πού γράφεται τό παρόν, ἔχουν καταγραφῆ σφαγές καί φρικτές θανατώσεις 4.200 ἀνθρώπων στά σύνορα **Γάζας** καί **Ἰσραήλ**. Τήν ἀρχή τῆς σφαγῆς τήν ἔκαναν στίς 7 Ὀκτωβρίου οἱ τρομοκράτες τῆς **Χαμᾶς**. Ὅποιον εὔρισκαν μπροστά τους ἐν ψυχρῶ τόν σκότωναν καί ὡς ἄγριοι σφαγεῖς ἄρπαζαν τά παιδιά τοῦ Ἰσραήλ καί τά ἔσφαζαν σάν ἀρνιά!

Ὁ **Ἡρώδης** μπροστά τους φαντάζει νά στέκη καί νά φωνάζη: «*Τί κάνετε; Σεῖς μέ ξεπεράσατε. Ἐγώ, ναί, ἐγώ ἔκανα τό μεγάλο παιδοκτόνο ἐγκλημα. Ἐσφαξα τά βρέφη τῆς περιοχῆς τῆς Βηθλεέμ. Τό παραδέχομαι! Εἶμαι ἐγκληματίας! Μά σεῖς μέ ξεπεράσατε. Ἐγώ δέν τά κατάφερα νά σφάξω τό Θεῖο βρέφος, τόν μικρό Χριστό. Σεῖς καταφέρατε καί μπήκατε ἀδιάκριτα σέ χιλιάδες σπίτια καί σφάζετε ἀνηλεῶς ὅσα βρέφη βρίσκετε, καί σκοτώνετε ὅσα παιδιά καί νέους συναυτᾶτε, καί στραγγαλίζετε ἄντρες καί γυναῖκες, καί ξεκληρίζετε ὀλόκληρες οἰκογένειες καί ἐξαφανίζετε κάθε ἴχνος ζωῆς».*

—Ἡρώδη, μή προσπαθῆς νά συγκριθῆς μέ τούς συγχρόνους ἐγκληματίες τῆς Χαμᾶς καί ἄλλων τρομοκρατικῶν ὀργανώσεων. Τό **κλᾶμα** καί ὁ **θρῆνος** συναγωνίζονται τόν ἦχο τῶν **ρουκετῶν**, πού ρίχνονται ἐκατέρωθεν. Τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου διασώζει τό κλᾶμα καί τό δρᾶμα τῶν μανάδων, πού τούς ἔσφαξαν καί σφάζουν τά παιδιά τους:

*«Φωνή ἐν Ραμᾶ ἠκούσθη,
θρῆνος καί κλαυθμός
καί ὄδυρμός πολὺς.
Ραχήλ κλαίουσα τά τέκνα αὐτῆς,
καί οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι,
ὅτι οὐκ εἰσίν».*

• Σέ ξένη ἐφημερίδα διαβάσαμε: «*Τό Ἰσραήλ ἔχει δικαίωμα νά ἀμυνθεῖ στή βάρβαρη ἐπίθεση πού δέχθηκε ἀπό τή Χαμᾶς. Ὡστόσο ὀφείλει νά σεβαστεῖ τούς διεθνεῖς κανόνες. Ὁ θάνατος ἀμάχων ἀπό τούς ἰσραηλινούς βομβαρδισμούς στή Γάζα εἶναι ἀπολύτως ἀδικαιολόγητος καί τροφοδοτεῖ τήν προσπάθεια τῆς Χαμᾶς νά δικαιολογήσῃ τίς θηριωδίες της. Ἐξ ἴσου ἀδικαιολόγητη εἶναι ἡ συλλογική τιμωρία τῶν κατοίκων τῆς Γάζας, ὅπως καί ἡ ρητορική μίσους τοῦ ὑπουργοῦ Ἄμυνας Γιοάβ Γκάλαντ, πού τούς χαρακτήρησε “ἀνθρωπόμορφα κτήνη”».*

• Ἐμεῖς οἱ **χριστιανοί** πονᾶμε διπλά. Ὁχι μόνο γιατί τόσο αἷμα χύνεται σέ ἅγια ἐδάφη, ἀλλά καί διότι τό μήνυμα τῆς **ΕΙΡΗΝΗΣ**, πού τραγοῦδησαν σ' αὐτά τά ἐδάφη οἱ ἄγγελοι (Λουκ. β' 14) τή νύκτα τῶν Χριστουγέννων, ἐμεῖς δέν τό ἐγκολπώθηκαμε, δέν τό κηρύξαμε, δέν τό ξαπλώσαμε.

• Συγχώρεσέ μας, Κύριε, γιατί πνίχτηκε ἀπό τίς Σειρῆνες τοῦ πολέμου τό «**ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ**»!

• Συγχώρεσέ μας, Κύριε, γιατί κοιτάξαμε τόν **τόπο** καί ξεχάσαμε τόν **τρόπο**. Ἄν, ἀντί νά μιλάμε γιά ἁγίους τόπους, οἱ χριστιανοί εἶχαμε κηρύξει τήν δική Σου **καταλλαγή** καί τήν δική Σου συμφιλίωσι, καί τήν δική Σου **ΑΓΑΠΗ**, δέν θά μιλούσαμε γιά προσκυνήματα. Θά μιλούσαμε γιά **κινήματα** μεταβολῆς τοῦ κόσμου.

• Συγχώρεσέ μας, Κύριε, γιατί μήτε τόν Γολγοθᾶ Σου σεβαστήκαμε, μήτε τό κήρυγμά Σου ἀγαπήσαμε. Ἄν τή Θυσία Σου τήν κάναμε **σημαία**, τά σύνορα ὄλων τῶν λαῶν θά τά φύλαγε ἡ σημαία τῆς δικῆς Σου **παγκόσμιας ΕΙΡΗΝΗΣ**.

• Γιά τά ἀθῶα θύματα ἀπό ὅλες τίς μεριές προσευχόμαστε. Καί Σέ παρακαλοῦμε: «**Εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι**».